

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਟਿਵਾਟੇ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ, ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ, ਹੁਣ ਜੱਜ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਕਿਧਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:- ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਹੈ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਚਕ੍ਰ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਚਕ੍ਰ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਕਿਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਮੁਝ ਕੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੀ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਇਹ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ... ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਦੋਂ ਬਾਲਕ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੜਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਬਣੋਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ 84 ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਕ੍ਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਆਦਿ - ਮਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਹਰਸ਼ਿਤ ਮੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ? ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਏ ਬਾਬਾ, ਹਾਏ ਭਗਵਾਨ। ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੋ, ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਮਰਨ ਦੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦੇ ਵਕਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਹਸਪਿਟਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਮੇਲ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਹੀ 100 ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੱਡਾ ਦਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਈ ਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦਾਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੰਨਿਆ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਲੇਕਿਨ ਕੰਨਿਆ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੰਗੀ ਪੜੀ ਲਿਖੀ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ

ਦੈਵੀਕੁਲ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜੇ ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਵੇ। ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਦੇਖੋ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ? ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਮਝਾਓ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਚਲਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਆਏਗਾ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮੇਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਭਾਤੀ ਤਾਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਓ। ਭਾਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਪੱਕੇ ਮਾਤੇਲੇ ਬਣੋ। ਮਾਤੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੈਤੇਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਵੀ ਕੁਲ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਕੁਲ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਲਪਕਲ ਸਨਭੰਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜੱਜ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਵਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਾਈਏ? ਲੈਕਿਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਵੱਲ? ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਕੇ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸਵਰਗ ਪਾਸੇ ਜਾਈਏ? ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜੋੜੀਏ? ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ, ਸੁਖਯਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਜਾਈਏ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਜਾਈਏ ... ਇਹ ਉੱਠਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਾਂਗੇ ਨਹੀਂ।

ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀਯਾਮ - ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਜਾਈਏ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਬੜਾ ਮਜ਼ਾ ਆਏਗਾ। ਹੁਣ ਕਿਸ ਵਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਨਰਕ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਈਏ? ਇਹ ਮਾਇਆ ਬੜਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਏਮ ਆਬਜੇਕ੍ਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਉਸ ਪਾਸੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸੁਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਲ ਜਾਓ? ਕਿੱਥੇ ਜਾਈਏ? ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ। ਤਿਵਾਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਿੰਨ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਟਿਵਾਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਵਲ ਜਾਈਏ? ਇੱਕ ਗਲੀ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ, ਇੱਕ ਗਲੀ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਨਰਕ ਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਵਟੀਕਾਵਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਟਿਵਾਟੇ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਜਾਈਏ? ਨਰਕ ਦਾ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਟਿਵਾਟੇ ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਪਿੱਛੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਂਗੇ।

ਦੁੱਖ ਦੀ ਗਲੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਬਾਪ ਨੇ ਟਿਵਾਟੇ ਤੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੁਖਯਾਮ ਦੀ ਗਲੀ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਪਾਸ ਕਰ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਜਾਈਏ। ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਈਏ, ਆਈਏ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਰੂਰ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੱਛਰਾਂ ਸਦਿੱਸ ਮਰਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਨੇ ਵਜਨ ਠੀਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਆਏ ਇੱਕ ਦੇ ਜਨਮ ਲਏ, ਇਹ ਗਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਟਿਵਾਟੇ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ, ਉਹ ਸੁਖਯਾਮ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਹੀ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਯਾਮ ਯਾਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਜਾਈਏ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ। ਅੱਛਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਨਿਰਵਾਣਯਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਸੁਖਯਾਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਸਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੁਖਯਾਮ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਿਵਾਟੇ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਯੋਗ ਪਸੰਦ ਆਏਗਾ। ਅੱਛਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਚਾਹੋ ਅਸੀਂ ਸਦੈਵ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਉੱਥੇ (ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ) ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਖ ਵੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਬਾਪ

ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ - ਦੋ ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਵੀ ਦੇਖਣਗੇ, ਦੁੱਖ ਵੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮੱਛਰ ਆਇਆ ਤੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੋਈ ਅਮੁਲ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਹਰਸਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਹੋ ਖੜੇ ਹੋ। ਦੋਵੇਂ ਰਸਤੇ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਚੱਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੌੜੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੋ, ਬਸ, ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਖੇਲ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਨੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੋਝਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਾਗੋ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿੰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਣ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ, ਛੋਟੀ ਮਾਲਾ, ਸਾਹੂਕਾਰ, ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਕੌਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਕੌਣ ਬਣਨਗੇ, ਫਿਰ ਚੰਦਵੰਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਬਣਨਗੇ, ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਬਣਨੀ ਹੈ - ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਪੱਤੇ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਵੀ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕਦਮ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਣਗਿਣਤ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਖਲਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਅੰਨ ਹੀ ਇਤਨਾ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਪੁੱਛਦੇ ਜਾਵੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਜਾਵੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ ਦੱਸਣਗੇ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਪੱਕਾ ਮਾਤੇਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ- ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਸੁੱਖੀ ਹੋ ਜਾਏ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਜਾਏ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਚਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸ਼ੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਫਲ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਕੇ ਨਿਰਣੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।
